

Нанкай, мое златно бебе,
 Пакъ ще бждешъ веселъ, здравъ —
 Отъ легло ще станешъ правъ;
 Ето иде на къмъ тебе
 Сънчо веселъ — синъ Синчець:
 Божи ангелъ съсъ вѣнецъ,
 Той те тихо залюлява,
 Той ржчичка ти подава —
 Да те води въ дивенъ край:
 Ти ржчицата си дай!

Нанкай-нани, нани-на!
 Тамъ задъ синя планина,
 Въ бърза златна колесница
 Златно слънцето седи,
 А предъ него свѣтла птица
 Все лети, лети, лети...
 Ще те вземе въ златни скути
 Слънце въ своя дълъгъ пжтъ;
 Пѣсни сладки и нечути
 Ти ще чуешъ първи пжтъ.

И ще стигнете въ гората,
 Дето горски царъ живѣе,

А на царя дъщерята
 Тамо люлките люлѣе.